19 Vstajenje gospoda
Velikonočna nedelja

Marko 16,1-8

Ko je minila sobota, so Marija Magdalena, Marija, Jakobova mati in Saloma kupile dišav, da bi ga šle mazilit. Prvi dan tedna so šle k grobu navsezgodaj, ko je sonce vzšlo. Med seboj so govorile: «Kdo nam bo odvalil kamen od vhoda v grob? «Ko pa so se ozrle tja, so videle, da je kamen odvaljen; in bil je zelo velik. Stopile so v grob in zagledale mladeniča, ki je sedel na desni strani, ogrnjen z belim oblačilom, in so se zelo začudile. On pa jim je rekel: «Ne čudite se!Jezusa iščete, Nazarečana, križanega. Bil je obujen. Ni ga tukaj. Poglejte kraj, kamor so ga položili. Toda pojdite in povejte njegovim učencem in Petru: «Pred vami pojde v Galilejo; tam ga boste videli, kakor vam je rekel.« Stopile so ven in zbežale od groba. Trepetale so in bile vse iz sebe. In nikomer niso nič povedale, kajti bale so se.

19. februar 1872

Prejšnji evangelij obravnava Moj prihod v Jeruzalem in tempelj. Gornji pa opisuje tako Moje polaganje v grob in vstajenje, kakor tudi Moja prikazovanja različnim Mojim učencem in Mariji Magdaleni. Med mojim prihodom v Jeruzalem in Mojim pokopom je Moja sodba,Moje največje trpljenje kot človeka in Boga,Moje največje ponižanje kot Stvarnika in Gospoda sveta in potrdilo Moje največje ljubezni, katere sem zmožen samo Jaz, neustvarjeni večni Bog, ki se je podvrgel vsemu temu,da bi Mojim ustvarjenim bitjem in duhovom služil kot vzor in hodil pred njimi. S tem so videli vsi, kaj je potrebno, da postanejo otroci Tistega, ki lahko svetove, sončne sisteme in velika duhovna kraljestva prikliče v življenje in jih lahko tudi ponovno uniči,če Njegova vsemogočnost ne bi bila vzpodbujena z vseobsegajočo ljubeznijo, da se vse stvaritve obdržijo, namesto uničijo.

Zadnji dnevi Moje zemeljske življenjske poti naj bi vsem duhovom dajali resnične dokaze,da je vsak, ki nosi v sebi Božjo iskro,sposoben še večjega žrtvovanja in samozatajevanja, daleč nad pojmovanjem vseh ustvarjenih bitij in sicer ne zaradi svojega lastnega, temveč zaradi zveličanja in odrešitve drugih.

V ničemer ni druga zapoved ljubezni tako izpolnjena v vsej obilici in popolnosti, kot je bila v zadnjih dneh Mojega trpljenja. Sebe Sem ponižal, da bi okusil vso človeško trpljenje, ki se zdi umrljivim bitjem najgrozovitejša: mučenje, smrt in javno sramotenje. Potrpežljivo Sem vse to prenašal, in sicer kot človek za vse druge ljudi, katere Sem imel za Svoje brate in ki so Me vendar še v zadnjih trenutkih, predno Sem umrl na križu, videli moliti in prositi odpuščanje za njih, čeprav so bili do Mene sovražno razpoloženi in so Mojo veliko dobroto poplačali z nehvaležnostjo in maščevanjem.

Ali lahko ljubezen do bližnjega naredi več, kar Sem storil v tistih trenutkih? Ker Sem to naredil, Sem povzdignil ljubezen do bližnjega v Božjo zapoved,neločljivo povezano s prvo, namreč ljubiti Stvarnika nad vse. Ta zapoved ima tudi družbeni pomen za skupno življenje ljudi s pravilom: Ne delaj drugim tisto, kar nočeš,da bi storili tebi!«

Moja ločitev od te majhne zemlje, katero sem med milijoni in milijoni zemeljskih teles

in sonc izbral za prizorišče Mojega največjega, samo Meni mogočega dejanja, Sem z zadnjimi vzdihljaji Božanstva zapečatil obe od Mene dani zapovedi ljubezni. Kot človek Sem izvrševal obe z njuno najvišjo možno izpolnitvijo in Sem s tem zapustil človeštvu vzor zemeljskega človeka, kakršen bi moral biti. Kot duh Sem pokazal Mojim višjim bitjem in angelom, kaj so zmožni in po čem morajo stremeti, ko bo tudi za njih nastopil trenutek preizkušnje.

Na zemlji je bil temeljni kamen dokaz Mojega Božanstva vstajenje od mrtvih;kajti brez njega bi bil Moj nauk, Moja dejanja in vse Moje življenje kmalu pozabljeni. Moji učenci bi se razkropili, sami za sebe bi bili mogoče še Moji privrženci, toda soljudem ne bi več prinašali sadov.

Moji učenci so res verovali v Moje Božanstvo pod vplivom Moje prisotnosti. Moja osebnost, Moje besede in Moja dejanja so vtisnila prevelik pečat, da nebi vplivala na Mojo okolico. Vendar, brez Moje osebe in moralnega pritiska, bi se jih svet postopoma prilastil, in ta Moj vpliv bi vedno bolj slabel in končno izginil. Od Moje življenjske poti ne bi preostalo nič drugega kot spomin na preteklost, čeprav polna čudežev in nedojemljiva. Zato Sem moral, da vse Moje delovanje ne bi bilo zaman - v nasprotju z vsemi veljavnimi zakoni - z vstajenjem od mrtvih dokazati Svoje Božanstvo in s tem okrepiti vero Mojih učencev in privržencev, da bi šele s tem dozoreli za njihovo bodoče poslanstvo.

Tako je bilo Moje vstajenje temeljni kamen te nikoli uničljive zgradbe zaupanja in vere, ki se je do sedaj upirala vsem viharje, in ki se bo kmalu na zemlji ponašal v vsej čistosti in veličastju, kot prednik med dvema pomembnima dejavnikoma stvarstva, namreč, med materijo in duhom ali med materialnim in duhovnim kraljestvom.

Da, tako mora biti, in tako bo,da bo celotno človeštvo priznalo, da je materija ali posvetnost samo prevleka duhovnega, in da je bila materija ustvarjena samo zaradi duhovnosti.

Vsa materija se mora poduhoviti,da se bodo ljudje lahko približali Mojemu duhovnemu kraljestvu, in da bodo lahko tudi ostala ustvarjena bitja, sledeča popolnosti človeka, prav tako stopala višje in višje, dokler zemeljska obla sama, osvobojena gostote, ne bo več potrebovala silovitih ukrepov za njen razkroj, ampak bo občutila le nežen prehod.

Da bi vam ta proces poduhovljenja jasno, razumljivo in dojemljivo prikazal, ter vam razložil, kaj pomeni Moje Vstajenje,kakor tudi Moje Trpljenje zadnjih dni Mojega zemeljskega življenja vse do Moje smrti, vas moram spomniti na to, kar sem že večkrat ponovil, da se morajo vse Moja dejanja in besede, celo dogodki v svetu med leti Mojega poučevanja, postopoma ponoviti do Mojega skorajšnjega Drugega

Prihoda. To se bo zgodilo v duhovnih ustreznostih in ne v dejanski Moji osebi, kakor takrat.

Kar Sem moral v tistem času prestati kot Sin človekov, velja tudi napredovanje Mojega nauka, ki Me sedaj duhovno predstavlja na vaši zemlji. Tudi ta je bi onečaščen,zasmehovan in sramotno nespodobno obravnavan; končno je bil pokopan v vaši cerkvah kot v veliki grobnici, katero zapira težak kamen, kamen praznih ceremonij. Tam naj bi večno počival in koristil samo tistim, ki želijo imeti od njega koristi, toda edino posvetne in ne duhovne.

Potek zgodovine sveta je natančen posnetek let Mojega poučevanja. Tako,kot obstajajo v vašem življenju tri pomembna duhovna obdobja, namreč otroštvo - ki ustreza brezpogojni veri, mladost - ki ustreza oblikovanju mnenja o verovanju, in odraslost - ki ustreza razločevanju med navideznim in resničnim dejstvom - tako sledi tudi Moj nauk vsem tem razvojnim obdobjem delno med Mojim lastnim pričevanjem, delno pa pozneje po Mojem odhodu, vse do sedanjega dne in tudi v prihodnje.

V začetku Sem tudi prisilil Mene obdajajoči svet k verovanju, delno z Mojimi čudeži in potem vzgajal ljudi kot otroke. In ko so Me pričeli razumevati,s o tako pri svojem razsojanju našli pravo resnico, v katero so prej samo verovali, to je, prišli so v mladostna leta. In ko sta bila njihova vera in spoznanje na ta način utrjena, so postalo zreli in so z vso gotovostjo stopili v Moj nauk,v Mene in potrdili z besedo in dejanjem, kar se jim je zdelo najsvetejše in najvišje.

Zgodovina Moje religije, njeno poznejše razširjanje,vas uči v enakih stopnjah, samo s to razliko,da ko sem poučeval, ni bilo prisotnega nobenega vzroka za odstopanje in ugovarjanje. Toda ko so Me ljudje,gnani od človeške strasti in vodeni s posvetnimi nazori in koristoljubjem, hoteli posnemati, so obrnili Božje v posvetno,ter dajali drugim ljudem zunanjo skorjo namesto jedra duhovnega življenja, kar je imelo za posledico, da je potem,ko je človeštvo dozorelo in je lahko samo presojalo, bilo potem dobro zavrnjeno skupaj s slabim.

To je prineslo na površje skrajnost ljudi, ki so verovali v vse, kar Sem učil in tudi skrajnost tistih, ki niso verovali ničesar. Sedaj, ko je duhovno gibanje postalo močnejše,ko se truplo v grobu, pokrito in zapečateno, pripravlja k vstajenju, sedaj hočejo še pričeti - kot nekoč Marija Magdalena - z zemeljskimi zelišči in dišavami truplo obvarovati pred razkroje. Kakor je bila Marija Magdalena takrat prevarana, ker je našla prazen grob, tako bodo tudi sedaj čuvaji duhovnega groba Mojega nauka prevarani. Ti bodo našli grob prazen, v njem pa samo mrtvaški prt, v katerega so zavili truplo Mojega nauka. Vendar Tisti,katerega so s ključavnico in zapahom mislili obvarovati, bo vstal,in Si poiskal Svoje privržence in učence, in jim s Svojo

prisotnostjo vlil nov pogum in gorečnost.

Bolj kot se ta čas približuje, toliko večja je vnema, da se to truplo dobro ohrani in zavaruje. Kako so nekoč rimski vojaki kot neverujoči varovali Moj grob, tako bi želeli tudi sedaj, da bi oborožena tuja oblast podprla skrunitev in obsojevalce Mojega nauka ljubezni. Toda zaman. Prvi žarek že prodira skozi pokrov nagrobnega kamna. In kot vsak kamen pri prvem žarku jutranjega sonca začne vibrirati ali nihati in se to tresenje in vibriranje nadaljuje, in se s kamnom ogreje in potem to toploto razširi na svojo podlago, tako že tudi niha pokrov krste. Bolj ko se bo množilo njegovo tresenje in gibanje, tem bolj ga bodo nasprotni pritiski obsojali k večnemu miru. Žarek duhovnega sonca ljubezni bo kamen odvali, duhovno zaspale sile prepodil in pustil njim in njihovim pomagačem samo mrtvaški prt, «truplo« pa znova oživel in ga za njegovo nadaljnje izpopolnjevanje vodil po poti luči.

V grobu vlada tema. Bog Luči Božje resnice hoče vendar samo luč; luč pa razširja toploto in toplota življenje.

Tako bo tudi truplo Mojega nauka vstalo iz tega groba, v katerega ga je položila posvetna sebičnost in željam po vladanju. Svetlobo,toploto in življenje bo razmnožil tam, kjer že tli v srcih,in te tri bogato blagoslovljene elemente razširjal tam, kjer jih v celoti primanjkuje.

To je duhovna podoba Mojega vstajenja kot Mojega nauka ljubezni,katerega Sem pred več kot tisoč leti izvršil, in bo sedaj kmalu še enkrat šel po zemeljski obli. Kakor Sem vstal in so se Moji učenci in privrženci tega vstajenja razveselili, tako bo tudi to vstajenje praznovalo celotno človeštvo in vsak posameznik v lastnem srcu. Tako bom vstal v srcih mojih zvestih, ko bodo tudi ti odvrgli daleč od sebe stran mrtvaški prt v katerega so me ovili, pustili daleč za seboj vse posvetne ceremonije in verske obrede,ter bodo verovali samo v duhovni pomen Mojega nauka in to, kar bodo verovali tudi resnično izvajali.

To vstajenje v srcih bo preporod, bo zadnji korak do preloma s svetom, in prvi korak ali pričetek duhovnega življenja,kjer nobena materialna vez ne bo imela moči, da bo človeka zapeljala in ga zadržala na njegovi poti poduhovljenja.

Zato se prebudite, Moji otroci! Odprite vaše duhovne oči, ušesa in srca! Tisti Jezus,v obliki Njegovega nežnega nauka ponižnosti in ljubezni,ki tam na križu ni ljubil samo bližnje,temveč je prosil celo za sovražnike,tisti Jezus naj vstane v vas! In kakor bo zemlja postala Njegova cerkev, Njegova hiša molitve, kamor naj zoper vstopi mir, spokoj in veselje, tako naj bo tudi vaše srce rajsko okrašeno samo z rožami ljubezni, ki nosijo Božjo ljubezen do Boga in bližnjega.

Pripravite se na ta praznik vstajenja v vaših srcih! To ja praznik vašega

poduhovljenja, spremembe vašega notranjega jaza.

Kakor Sem takrat spremenjen v poduhovljenem telesu izstopil iz temnega groba, tako morate tudi vi zapustiti vaš grob posvetnih strasti in poželenj spremenjeni, poduhovljeni, poboljšani, oplemeniteni in Mene vredni. Če so vas do sedaj svet, vaša vzgoja, in socialne okoliščine ovijale v mrtvaške prte, krasile z zelišči in dišavami, da bi vašega zemeljskega človeka obvarovale pred trohnenjem, vrzite vsa ta brezobzirna sredstva proč; kajti to so orodja materije in ne duha! Pomislite, da niste od tega sveta! Pred tem ste bili duh in boste spet postali duh. Tam je vaša domovina,tam vam daje znamenje Tisti, ki je, da bi vam pomagal razumeti, za vas umrl in duhovno spet vstal, da bi tudi vi po čistem življenju, kakršno je bilo Njegovo,duhovno vstali in zmagoslavno odvrgli posvetnost, in Mu tako v malem poplačali, kar je On v velikem storil za vas, s tem,da vas je skozi ta duhovni preporod povišal za Svoje otroke. Pomislite,kaj se pravi, biti imenovan otrok Stvarnika in Gospoda svetov in postati brat tistih duhov, ki so že davno pred vami prehodili to šolo, jo zmagovito opravili in sedaj v večni radosti in blaženosti z velikim veseljem gledajo to večno vstajenje in preporod svojih bratov.

Na vstajenje glejte duhovno, kakršno tudi je in vedite, da je bilo opravljeno za večen opomin in vzor za vas in za celotno Moje kraljestvo duhov in duš.

Takrat, ko Sem premagal človeško naravo in Sem zopet oblekel Božansko, Sem odvrgel vse, kar je pripadalo svetu,proč od Mene. Tudi vi naredite tako. Tako naj postane dan vašega duhovnega vstajenja in prerojenja vaš najvažnejši dan na zemlji - temeljni kamen vašega zemeljskega in duhovnega poslanstva! Amen.

Gottfried Mayerhoffer
Gospodove pridige